مقایسه اثرتجویز وریدی و داخل بینی مرفین بر درد بعد از عمل

دکتر سیده معصومه حسینی ولمی* دکتر سید عباس حسینی جهرمی* دکتر حمیدرضا بختیاری مقدم**

Comparison of the effect of intranasal morphine and intravenous morphine on post operative pain

SM.Hosseini Valami SA.Hosseini Jahromi Hr.Bakhtiari Moghaddam

*Abstract

Background: Control of postoperative paint is one of the most important clinical problem which can present several complications in different organ systems especially cardiovascular and respiratory system.

Objective: To compare the effect of intranasal morphine and intravenous morphine on postoperative pain in inguinal herniorrhaphy.

Methods: This clinical trial study was performed on 60 patients who schaduled for inguinal herniorrhaphy at shahid Rajaee hospital in Qazvin during 2001. Patients were divided into two equal groups. In order to control of post operative pain, one group received 4mg intravenous morphine and another group received 4mg intranasally. About 4 hours after operation, patients were investigated for incidence of postoperative pain. Then gathered data were analyzed statistically with comparing the proportion of two groups tests.

Findings: During four hours after operation, 73% of patients in intravenous morphine group and 40% in intranasal morphine group needed for second dose of drug. Thus there was significant statistical difference between two groups (P<0.05). In intravascular group, complications such as nausea, vomiting, pruritis and respiratory depression did not occur in any patients but in intranasal group, two patients developed mild nausea which there was no significant statistical difference between two groups (P>0.05).

Conclusion: Intranasal morphine decreases post operative pain more than intravenous morphine.

Keywords: Morphine, Nose, Pain, Anesthesia, Operation, Cardiovascular System, Respiratory System

*جكىدە

زمینه: تسکین درد بعد از عمل جراحی می تواند مانع از بروز عوارض گوناگون در دستگاه های مختلف بدن به خصوص دستگاه قلبی عروقی و تنفسی شود.

هدف: مطالعه به منظور مقایسه اثر تجویز مرفین از طریق بینی با تزریق وریدی آن بر روی درد بعد از عمل انجام شد. مواد و روش ها: این کارآزمایی بالینی در سال ۱۳۸۰ در بیمارستان شهید رجایی قزوین بر روی ۶۰ بیمار که داوطلب عمل جراحی هرنی اینگوینال بودند، انجام شد. بیماران با انتخاب یکی از کارت های آبی یا سبز به طور تصادفی به دو گروه مساوی ۳۰ نفری تقسیم شدند. به منظور تسکین درد بعد از عمل بیماران، در گروه اول ۴ میلی گرم مرفین وریدی و در گروه دوم ۴ میلی گرم مرفین وریدی و در گروه دوم ۴ میلی گرم مرفین از طریق بینی تجویز شد. بیماران تا ۴ ساعت اول بعد از عمل از نظر میزان بروز و شدت درد مورد بررسی قرار گرفتند. داده ها با استفاده از آزمون مقایسه نسبت در دو گروه تجزیه و تحلیل آماری شدند.

یافته ها : طی ۴ ساعت اول بعد از عمل، ۷۳ درصد بیماران گروه مرفین وریدی و ۴۰ درصد بیماران گروه مرفین داخل بینی نیاز به تکرار دارو داشتند که اختلاف اَماری معنی داری بین دو گروه وجود داشت($p<\cdot/\cdot 0$). عوارض تجویز دارو از جمله تهوع، استفراغ، خارش و تضعیف تنفسی در بیماران گروه مرفین وریدی مشاهده نشد و در گروهی که مرفین از طریق بینی تجویز شده بود فقط ۲ نفر دچار تهوع خفیف شدند که اختلاف بین دو گروه از نظر بروز عوارض مرفین معنی دار نبود.

نتیجه گیری : تجویز مرفین از طریق بینی در مقایسه با مرفین وریدی به میزان بیش تری درد بعد از عمل را در بیماران کاهش داد.

كليد واژه ها: مرفين، بيني، درد، بي حسى، عمل جراحي، دستگاه قلب و عروق، دستگاه تنفس